

[Bjerre.]

punktet for de unges optagelse i lægdsrullen kan udskydes; er det sikkert praktisk og hensigtsmæssigt, at denne optagelse udskydes til f. eks. det 19. år, men jeg vil dog som praktisk medarbejder ved dette arbejde med optagelse i lægdsrullen mene, at det ville være heldigt, om man inden altfor længe fik faste regler herom; hvis man allerede nu kan se, at nittenårsalderen vil blive den, man fastsætter, kunne man ligeså godt nu fastslå det. Udskrivningsvæsenet kunne måske også nu nå at komme à jour, så at man gennemførte de nødvendige foranstaltninger. Der er andre myndigheder, bl. a. politi- og retsmyndigheder, der har været ude for et kolossalt arbejdspress i de år, der er gået. Man tør måske håbe, at udskrivningsvæsenet kan sætte en lille smule mere fart på for at nå det, der eventuelt måtte mangle, hvis man fastsætter nittenårsalderen som hovedregel.

En anden ting, jeg gerne vil henstille til den højtærede minister, er, at folk, der bliver udskrevet, hurtigst muligt får besked om, hvornår de kan vente at blive indkaldt. Det er meget ubehageligt for mange af disse folk, der sidder i pladser, hvor de har tjeneste fra halvår til halvår, f. eks. på landet, at de ikke får besked herom. Det er ubehageligt f. eks. for en fodermester, at han ikke ved, om han til foråret kan fortsætte i sin plads, om han skal ind til maj eller til november. Det er selvfølgelig ikke let at ordne, og jeg er klar over, at den højtærede minister ikke er enebestemmende på dette område, men det ville være heldigt, om man af hensyn til de unge og deres fremtid sørgede for, så snart det overhovedet var muligt, at give dem besked om, hvornår de kan forvente indkaldelse.

Vi har ikke noget at indvende imod lovforslaget og vil medvirke til dets vedtagelse.

Malchau: Dette lovforslag er ligesom det foregående en genganger, og jeg kan på mit partis vegne tiltræde lovforslaget i den foreliggende form med de begrundelser, der er anført i bemærkningerne til lovforslaget og udtalt ved fremsættelsen.

Som den højtærede indenrigsminister nævnte, arbejder udvalget af december 1948 på en revision af hele værnepligtslovgivningen, og dette arbejde med at skabe nye faste linier på dette område hænger naturligvis nøje sammen med forsvarskommissionens arbejde med at udforme den nye forsvarsordning. Før denne endeligt er fastlagt, kan reglerne i en ny værnepligtslovgivning ikke fastlægges. Det er muligt, at nogle af de

midlertidige bestemmelser vil gå over i den nye værnepligtslov, men jeg mener det i hvert tilfælde formålstjenligt at vente med at tage endelig bestemmelse herom, indtil forsvarsordningen er vedtaget.

Som jeg har gjort det ved tidligere lejligheder, vil jeg henstille, at man, når man skal administrere denne lov og føre den ud i livet, i så vid udstrækning som muligt tager hensyn til de unge mennesker, der ønsker udsættelse enten med at komme på session eller med indkaldelse, når vægtige grunde derfor. Jeg har ikke erfaret, at det modsatte er tilfældet, men vil alligevel gerne rette den henstilling.

Da vi for et år siden forlængede den midlertidige værnepligtslovgivning, havde vi håbet, at det skulle blive sidste gang, vi beskæftigede os med den, og jeg vil her udtale ønsket om, at det nu bliver sidste gang, vi beskæftiger os med den midlertidige lovgivning, så at vi kan få en varig og endelig lovgivning på dette område.

På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Oluf Johansen: Hvis man ser tilbage på denne lovgivnings tidligere behandling, viser det sig, at den i flere år er blevet vedtaget her på rigsdagen uden omtale. De forhold, der i sin tid indtrådte og nødvendiggjorde en afvigelse fra de bestående forhold, er ikke tilstede nu. Første gang, sådanne afvigelser fandt sted, fastslog mit parti, at ændringerne ville hindre de unges spekulation i at få en udsættelse, der måske kunne betyde fritagelse for den pågældende på bekostning af en anden, der i stedet blev indkaldt; således var forholdet dengang.

Det, der i øjeblikket er sagens kerne, er efter vor opfattelse spørgsmålet om de unges uddannelse. Den midlertidige lovgivning er en skærpelse af den bestående værnepligtslov, idet den værnepligtige ved sin ansøgning om udsættelse på fyldestgørende måde skal begrunde sin ansøgning, så at der kan foretages en vurdering af det berettigede eller uberettigede i, at ansøgningen bliver imødekommet. Mit parti har næret frygt for, at disse indskrænkninger i muligheden for at få udsættelse bl. a. skulle have til følge, at man hindrede berettiget udsættelse for unge studerende, og ved henvendelse til en af de højere læreanstalter fik jeg at vide for en del år siden, at vor frygt var begrundet. Jeg meddelte daværende indenrigsminister Kjær dette, og han gav løfte om størst mulig hensyntagen. Den samme indstilling har jeg mødt hos den nuværende højtærede indenrigsminister, og jeg erkender,